

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Chủ nhật, ngày 27/08/2023

PHÁP SU' TỊNH KHÔNG GIA NGÔN LỤC

Phần 3 Chương 3

NÓI RÕ PHƯƠNG PHÁP NIỆM PHẬT

(BÀI BỐN)

Hòa Thượng nói: **“*Mỗi chúng ta đều có đầy đủ “kiến tư phiền não”, đây là tâm luân hồi nên sẽ tạo tác nghiệp luân hồi. Chúng ta có tâm luân hồi, nghiệp luân hồi mà chúng ta gặp Phật pháp thì chúng ta luôn luôn chướng ngại Phật pháp. Việc này không chỉ diễn ra ở thời hiện đại mà ngay ở thời cổ đại cũng không ngoại lệ!*”**. “*Kiến tư phiền não*” là trong cuộc sống thường ngày chúng ta vẫn phân biệt phải trái, tốt xấu, việc của ta, việc của người, “*tham, sân, si, mạn*”. Nhà Phật nói: “*Năng thuyết bất năng hành*”. Người có thể nói nhưng không thể làm thì họ cũng đang chướng ngại Phật pháp. Khi Đức Phật còn tại thế cũng có những người chướng ngại, huỷ hoại Phật pháp. Hòa Thượng dạy: **“*Chúng ta phải bỏ đi cách nghĩ, cách thấy, cách làm của chính mình*”**. Cách nghĩ, cách thấy, cách làm của chúng ta đều là tùy thuận theo tập khí nên chắc chắn cách nghĩ, cách thấy, cách làm đó là sai. Chúng ta học theo tấm gương của Phật Bồ Tát, của Thánh Hiền thì chắc chắn cách nghĩ, cách thấy, cách làm của chúng ta sẽ không sai.

Hòa Thượng nói: **“*Người giác ngộ nhất định không có ý niệm “tự tư tự lợi”, không có ý niệm, hành vi khống chế mọi sự việc, sự vật. Người giác ngộ là người chân thật tường tận “tam tâm bất khả đắc”, “Vạn pháp giai không, nhân quả bất không” nên họ không khởi lên ý niệm ác, không có những hành vi sai lầm, khởi tâm động niệm, hành động tạo tác của họ tương ứng với pháp tánh. Phật pháp gọi đây là “xứng tánh”.*”** “*Xứng tánh*” là tương ứng với tự tánh. Tự tánh của chúng sanh là thuần tịnh, thuần thiện. Người xưa cũng nói: “*Nhân chi sơ, tính bản thiện*” hay “*Tính tương cận, tập tương viễn*”. Con người vốn dĩ thuần tịnh, thuần thiện. “*Tập tương viễn*” là những tập tánh ô nhiễm chỉ ở bên ngoài nên chúng ta có thể dễ dàng cạo rửa, loại trừ những tập tánh này.

Chúng ta chưa giác ngộ nên chúng ta phải không ngừng kiểm soát những ý niệm “*tự tư tự lợi*” của mình. Hàng ngày, chúng ta khởi tâm động niệm vẫn là ác, ý niệm tư lợi, ý niệm phải trái tốt xấu chính là ý niệm ác. Tâm chúng ta phải đạt đến một mảng tâm chân thành, một mảng tâm thuần tịnh, thuần thiện. Hàng ngày, chúng ta vẫn nghĩ rằng chúng ta làm đúng, người khác làm sai, chúng ta vẫn thấy đúng sai thì chúng

ta vẫn đang còn dư thời gian. Ngài Lục Tổ Huệ Năng nói: “**Nhược chân tu hành nhân, bất kiến thế gian quá**”. Người chân thật tu hành thì không thấy lỗi của người thế gian. Hòa Thượng nói: “**Ngày ngày, chúng ta không có đủ thời gian kiểm soát mình, làm sao chúng ta có thời gian kiểm soát người!**”. Có những người hiểu lầm câu nói này, khi họ thấy có người chỉ lỗi, nhắc nhở họ thì họ cho rằng người đó vẫn còn nhìn thấy lỗi của người khác. Phật Bồ Tát cũng vẫn phải thị hiện quát mắng, quở trách người. Người chân thật giác ngộ sẽ hiểu được “**Tam tâm bất khả đắc**”, “**Vạn pháp giai không, nhân quả bất không**”. Chúng ta tạo nhân ác chúng ta phải nhận quả ác, tạo nhân thiện thì chúng ta nhất định có quả thiện.

Hòa Thượng nói: “**Xưng tánh**” chính là **Phật tri, Phật kiến, Phật ngôn, Phật hạnh, thành tựu vô lượng vô biên công đức, dùng công đức này để trang nghiêm pháp giới, trang nghiêm chúng sanh. Đây gọi là tác chư Phật Bồ Tát, cách làm của chư Phật Bồ Tát**”. “**Phật tri**”, “**Phật kiến**” nghĩa là cái thấy, cái biết của Phật. “**Phật ngôn**”, “**Phật hạnh**” nghĩa là lời nói, việc làm của Phật. “**Xưng tánh**” là chúng ta có cách nói, cách nghĩ, lời nói, việc làm giống như Phật. “**Tác**” là làm. Hàng ngày, chúng ta dùng giáo huấn của Phật Bồ Tát kiểm soát tập khí khí, phiền não thì đây chính là chúng ta tu hành, chúng ta thay đổi tự làm mới. Điều này giống như khi đoàn tàu chạy chệch đường ray thì chúng ta phải điều chỉnh lại con tàu cho nó quay trở lại đường ray. Một con tàu chạy trên biển, người lái tàu phải dùng đến la bàn để xác định phương hướng. Có người cho rằng tu hành là hàng ngày gõ mõ, tụng Kinh, nếu tâm chúng ta vẫn “**tự tư tự lợi**”, phải trái tốt xấu thì chúng ta không thể “**xưng tánh**” mà chúng ta càng ngày càng xa với tự tánh, xa với chư Phật Bồ Tát. Hòa Thượng từng nói: “**Một người cả ngày làm việc lợi ích cho chúng sanh thì đó cũng là họ đang niệm Phật**”. Người làm việc lợi ích chúng sanh thì đó là người xưng tánh.

Hòa Thượng nói: “**Ngạn ngữ nói, ba ngày không đọc sách mặt mũi đã trở nên đáng ghét! Đây là nói, người đời trước ba ngày không đọc sách Thánh Hiền thì phiền não, tập khí đã khởi hiện hành. Chúng ta học Phật cũng như vậy, nếu vài ngày chúng ta không đọc Kinh, nghe Kinh thì tập khí, phiền não của chúng ta sẽ khởi hiện hành. Chúng ta tùy thuận phiền não, tập khí thì chúng ta sẽ đọa lạc. Chúng ta phải trừ bỏ chướng ngại của chính mình, chướng ngại chính là phiền não, tập khí. Chúng ta phải phát đại thệ nguyện, xả bỏ chính mình, vì người cứu độ tất cả chúng sanh**”.

Tâm chúng ta có phiền não, tập khí thì đây là tâm luân hồi. Nếu chúng ta để phiền não, tập khí làm chủ thì tất cả tư tưởng, kiến giải, ngôn ngữ, hành vi của chúng ta đều tạo nghiệp luân hồi. Tương lai, quả báo của chúng ta đương nhiên là ở sáu cõi luân hồi. Sáu cõi luân hồi là “**Địa ngục, Ngạ quỷ, Súc sanh, Trời, Người, Atula**”. Hôm trước, Hòa Thượng nói: “**Chúng ta dùng tâm luân hồi tạo nghiệp luân hồi thì chắc chắn chúng ta sẽ đi vào ba đường ác**”. Hàng ngày, chúng ta phiền não, oán trách ta, oán trách người thì chúng ta cũng giống như đang ở ba đường ác. Chúng ta oán trách người mà không biết rằng tất cả là do chúng ta “**tự tác tự thọ**”, chúng ta tự làm tự mình

chịu, không phải do lỗi của người khác. Chúng ta nhìn thấy một người mà chúng ta cảm thấy khó chịu với họ thì đây là chúng ta tự mình tạo ra phiền não, ngay bản thân người đó cũng không biết chúng ta không ưa họ. Không ai tự gắn biển trên mặt rằng họ là người đáng ghét! Tất cả là do cái thấy của chúng ta, chúng ta tự thấy người nào đó dễ thương hay người nào đó đáng ghét. Chúng ta “*cứu độ*” chúng sanh cũng chính là chúng ta phục vụ, giúp ích mọi người. Chúng ta tặng mọi người rau, đậu cũng chính là chúng ta đang phục vụ, cứu độ chúng sanh.

Hòa Thượng nói: “***Chúng ta làm đầy đủ hai điều kiện là trừ bỏ phiền não, tập khí và xả bỏ chính mình phục vụ chúng sanh thì chúng ta sẽ có khả năng thành công. Chúng ta thành công sớm hay muộn là do mức độ tinh tấn của chúng ta. Nếu chúng ta có thể tinh tấn không giải đãi thì chúng ta thành tựu nhanh hơn. Chúng ta phải dũng mãnh, tinh tấn một cách đặc biệt!***” Chúng ta phải xả bỏ chính mình phục vụ chúng sanh. Chúng ta dần dà thì chúng sanh mất cơ hội. Chúng ta cho rằng tuần này là tuần nghỉ lễ, chúng ta phải nghỉ để đi du lịch, các lớp “*Làm con phải hiếu*”, các lớp “*Trải nghiệm sống*” nghỉ thì các con sẽ mất cơ hội học tập. Không phải chúng ta lười biếng, nằm ngủ mới là chúng ta giải đãi, chúng ta làm việc mà chúng ta không chuyên tâm thì cũng là chúng ta giải đãi. Chúng ta trồng rau, chúng ta làm giáo dục chúng ta không chuyên tâm, không đạt đến đỉnh cao của việc đó thì chúng ta đã giải đãi. Chúng ta buổi sáng xách cặp đi, buổi chiều xách cặp về thì đó không phải là chúng ta “*tinh tấn*” mà là chúng ta đang “*tinh tướng*”. Hòa Thượng nói: “***Chúng ta làm trong lĩnh vực nào thì chúng ta cũng phải là chuyên gia trong lĩnh vực đó, nếu chúng ta chưa phải là chuyên gia thì đó là do chúng ta chưa tinh tấn***”. Chúng ta làm thợ nề thì chúng ta cũng phải đạt đến đỉnh cao trong nghề đó. Nhiều người nói, họ niệm Phật thì tinh tấn nhưng những việc khác thì họ không biết làm. Đây là suy nghĩ sai lầm!

Hòa Thượng nói: “***Chướng ngại lớn nhất của chúng ta chính là tình chấp. Từ vô lượng kiếp đến nay chúng ta tu hành không thể chứng quả là do điều này chướng ngại, chúng ta phải nhận biết điều này một cách rõ ràng, phải tuyệt đối buông xả, không để nó vướng bận, dính mắc trong tâm. Sau khi chúng ta buông xả tình chấp thì chúng ta sẽ có được lợi ích vô lượng, vô biên, trí tuệ của chúng ta sẽ khai mở, không chỉ đời sống tinh thần của được khai mở mà đời sống vật chất của chúng ta cũng được hanh thông***”. Người thế gian thường hát: “*Tôi buồn mà không hiểu vì sao tôi buồn!*”. Chúng ta cảm thấy vui hay buồn là do chúng ta còn có tình chấp.

Hòa Thượng nói: “***Phật dạy chúng ta làm một sự chuyển biến, cuộc cách mạng từ nội tâm, đó là chúng ta phải từ chuyển đổi ý niệm “tự tư tự lợi”. Tất cả chư Phật Bồ Tát ở nơi nhân địa tu thành chánh quả đều bắt đầu từ chuyển đổi ý niệm “tự tư tự lợi”. Từ xưa đến nay, thế gian có người nào khởi tâm động niệm mà không vì mình lo nghĩ không? Đây chính là ý niệm “tự tư tự lợi”, chúng ta phải đem ý niệm này chuyển thành ý niệm vì tất cả chúng sanh. Chúng ta chuyển được ý niệm này thì chúng ta đã “chuyển phàm thành Thánh*”. Chúng ta thay đổi được ý niệm “*tự tư tự***

lợi” thì tâm chúng ta sẽ có sự chuyển đổi lớn nhất. Thí dụ, chúng ta chuẩn bị đi công tác mà chúng ta lo cho vợ, con ở nhà thì tâm chúng ta đã “*tự tư tự lợi*”. Chúng ta chuyển phạm thành thánh là chúng ta chuyển từ ý niệm “*tự tư tự lợi*” thành ý niệm vì tất cả chúng sanh.

Hòa Thượng nói: “*Ngày nay, chúng ta tu học cũng rất chăm chỉ nỗ lực nhưng chúng ta không vào được cửa giải thoát nguyên nhân là do chúng ta không buông xả được tình chấp. Chúng ta muốn buông xả tình chấp cũng không dễ dàng vì đây là tập khí từ vô lượng kiếp của chúng ta*”. Chúng ta phải có một quá trình dài để làm quen với việc buông xả “*tình chấp*”, chúng ta tập buông xả dần từ 20%, đến 30%, 40% rồi đến 70% và nhiều hơn. Chúng ta đã mê chấp “*tự tư tự lợi*” từ vô lượng kiếp nên chúng ta không thể một sớm, một chiều có thể bỏ tập khí này. Chúng ta không dễ bỏ “*tự tư tự lợi*” nhưng không phải là chúng ta không bỏ được! Chư Phật Bồ Tát, Tổ Sư Đại Đức đã làm được thì chúng ta cũng sẽ làm được nếu chúng ta dũng mãnh, tinh tấn một cách đặc biệt! Chúng ta phải nỗ lực một cách mạnh mẽ, ngày càng siết chặt thì chúng ta có thể nhanh thành tựu. Chúng ta đã nhiều đời, nhiều kiếp rất nỗ lực, đời này chúng ta cũng đang rất nỗ lực nhưng sự nỗ lực của chúng ta vẫn chưa vượt qua được sự khiến của tập khí. Trong vô lượng kiếp, chúng ta đã bị tập khí sai sự, nếu chúng ta không nỗ lực một cách đặc biệt thì chúng ta vẫn sẽ đi vào vòng sinh tử. Tôi rất ấn tượng khi Hòa Thượng nói: “*Chúng ta dũng mãnh, tinh tấn một cách đặc biệt!*”.

Chúng ta không thay đổi được tập khí, phiền não của mình thì chúng ta không thể thay đổi được tập khí, phiền não của người khác. Chúng ta không thay đổi được tập khí của mình thì chúng ta không thể chuyển đổi được tập khí của các con. Hơn mười năm trước, khi tôi đi giảng, có một người phụ nữ hỏi tôi, tại sao cô đã tu hành nhiều năm nhưng cô không thể thay đổi được hai đứa con. Tôi nói: “*Đây là do cô “tu giả”, cô chưa “tu thật”. Nếu cô thật tu, thật chuyển thì con của cô sẽ chuyển. Thí dụ, nếu tờ chứng minh thư nhân nhân của cô đẹp, rõ nét mà cô đem phôtô thì bản phôtô sẽ rất đẹp, nếu tờ chứng minh thư nhân dân của cô bị rách, nhàu thì bản phôtô sẽ rất mờ*”. Chúng ta chân thật chuyển đổi mình thì chúng ta sẽ chuyển đổi được hoàn cảnh. Nhà Phật nói: “*Cảnh tùy tâm chuyển*”.

Ngày trước, khi tôi đi giảng ở Việt Trì, giảng đường rất đông với gần 1000 người, vị sư Thầy hỏi tôi giảng về đề tài gì và chỉ cho tôi giảng trong một giờ. Trước khi lên giảng, tôi cảm thấy phiền não nhưng tôi nhớ lời của Hòa Thượng dạy: “*Chúng ta phải chuyển cảnh giới, không để cảnh giới chuyển*”. Hôm đó, tôi giảng về đề tài là “*Tinh tấn không nên tinh tướng*”. Sau khi kết thúc buổi giảng, một Phật tử nói với tôi, họ chép đĩa này để chia sẻ với mọi người nhưng họ muốn đổi tên, vì tên đề tài này có thể khiến nhiều người phiền lòng. Tôi nói, khi tôi giảng xong thì tôi cũng đã quên là tôi giảng về đề tài gì rồi, anh có thể tự đặt tên. Chúng ta chân thật thay đổi thì không có lý do gì mà người khác không thay đổi! Con gái út tôi ăn chay trường, khi con gái tôi tổ chức lễ cưới, gia đình con rể tôi chưa bao giờ ăn chay, tôi không nói về việc làm cổ

chay nhưng gia đình thông gia đã tổ chức tiệc cho 500 khách mời bằng các món chay. Tâm chúng ta thật sự chân thành, chúng ta làm thật thì người khác cũng sẽ làm theo chúng ta. Đây chính là “*cảnh tùy tâm chuyển*”.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!